

Հովհաննես Թումանյան

Բզեզի դպրոցը

Վարպետ Բրզեզն ամռան մի օր
Դըպրոց բացեց մեծ ծառի տակ
Ու հավաքեց թիթեռ, ճանճ, բոռ,
Մըժեղ, մըրջյուն, մըլակ, մոծակ...

Գիտե՞ք, ասավ, իմ փոքրիկներ,
Պիտի սովերք, սովերք անվերջ,
Որ իմանաք ինչ է ձեզ պետք,
Ինչ կա ձեր շուրջն ու կյանքի մեջ:

Պիտի սովերք, սովերք էնքան,

Մինչև դառնաք ինձ պես վարպետ:
Դե նըստեցեք հիմի հանդարտ,
Ինչ որ կասեմ՝ կըրկներ ինձ հետ:

Ա. Անթառամ, Բ. Բարձմենակ.

Գ. Գաղտիկուտ, Դ. Դըդում...

Է՛յ, դու մորե՛խ, դեսն ականջ դիր,
Ի՞նչ ես էդտեղ կըտըրտում:

Ե. Երիցուկ, Ջ. Ջանազան,
Է. Էշխրատուկ, Ը. Ընկուզ...
Մի՛ աղմըկեք, հանաք հո չի՞.

Թիթեն՝ն, հանգի՛ստ, մոծակ, սո՛ւ:

Մի՛ խառնըվեք, չեմ սիրում ես
Էդպես աղմուկ, աղաղակ:
Թ. Թըրթընջուկ, Ժ. Ժախ ու բոխ,
Ի. Իշաովույտ, Լ. Լեղակ:

Խ. Խընձորուկ, Ծ. Ծիրան,
Կ. Կրոռթուկ, Հ. Հաղարջ...
— Տե՛ս, վարժապետ, էս մըլակին,
Ինձ ասում է՝ սարի արջ:

Ա՛յ տղա, Է՛յ, չեն հայհոյիլ:

Տըզզան հիմար անասուն...
Ձ. Ձըմերուկ, Դ. Դանձլամեր,
Ճ. Ճարճատուկ, Մ. Մասուր:

Դու, Է՛յ ծըղրիդ, ո՞նց ես նըստել.
Գըլուխդ ետ, մեջքըդ դուրս:

Յ. Յունապի, Ն. Նունուֆար,
Շ. Շագանակ, Ռ. Ռդկույզ:

Վա՛յ, էս ինչե՛ր կան՝ դասերում.
Ռդկույզը ես շատ եմ սիրում...
Իսկ ես կաղամբ կուտե՛մ, կուտե՛մ...

Իսկ ես՝ ծիրան... իսկ ես՝ կոտենմ...

Ձեզ չեն հարցնում՝ ի՞նչ կուտեք դուք

Քրնաթաթախ՝ առտեհան:

Չ. Չինարի, Պ. Պատատուկ

Ջ. Ջըրկոտենմ, Ռ. Ռեհան:

Ս. Սերկևիլ, Վ. Վարդենի,

Տ. Տերեփուկ, Յ. Յաթի...

Ո՛ւհ, մարդ քարից պիտի լինի,

Ձեր մեջ գրլուխ կըճաթի:

Փ. Փըրփըրրուկ. Բ. Քարաստիս,

Օ. Օֆ, պըրծանք վերջապես...

Դե գնացեք, վաղը կգաք

Անգիր արած ջըրի պես:

Ու հավաքած թիթեռ, ճանճ, բոռ,

Մըժեղ, մըրջյուն, մըլակ, մոծակ,

Վարպետ Բըզեզն՝ ամառն էսպես

Դաս էր տալիս մի ծառի տակ:

1911